

εἰς τὴν ρέμβην του, καὶ μόνον ὅτε ἡ ἄμαξα ἐστάθμευσεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν χάνι, κατελθὼν ἐκινήθη ὀλίγων τύπτων σφοδρῶς τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ποδῶν, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν κυκλοφορίαν εἰς τὰ ἐκ τῆς ἀκίνησιός καὶ τοῦ πρωϊνοῦ ψυχροῦ αἰμωδιάσαντα ἄκρα του, τότε δὲ προσέφερον εἰς τὸν ἀμαξηλάτην του τὸν καπνὸν του νὰ κάμῃ σιγάρον καὶ τὸν ἐκέρασαν ἕνα ρῶμι. Ἐπειτα ἤρχισε νὰ συνομιλῇ μετ' αὐτοῦ καὶ νὰ τὸν ἐρωτᾷ ἀδιαφόρως περὶ παντοίων πραγμάτων, παρενείρων ἐπιτηδείως εἰς τὰς ἐρωτήσεις του καὶ μερικὰς ἐχούσας σημασίαν, ὡς λόγου χάριν, ἂν ἐγίνετο εἰς τὸ χωρίον λόγος ἀρκετὸς διὰ τὰς ἐκλογάς, ἂν ἤκουσε καὶ αὐτὸς πῶς ἔμελλε νὰ «πέσῃ παρὰς», ἂν οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀμαξηλάτου, οἱ Πιτζαῖοι—εἰκοσιοκτὼ ἀδελφοὶ ἀδελφὰ καὶ ἐπομένως ἰσάριθμοι ψῆφοι—ἐξηκολούθουν νὰ εἶνε φίλοι τῶν τελευταίων βουλευτῶν, ἂν ὁ κύρ Θόδωρος ἀπὸ τὸν πέρα δῆμον ἦτον εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐργολαβίαν ποῦ ἐπῆρε διὰ τὸ γεφύρι εἰς τὸ Κοκκινόποταμον, ἂν εἶνε ἀλήθεια πῶς ὁ νέος ἐνωμοτάρχης ὅπου ἦλθεν εἰς τὸ χωρίον ἐμεθοῦσε τακτικὰ κάθε βράδι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὁ ἀγχίνους ἀμαξηλάτης ἐνόει ποῦ ἔτεινον πᾶσαι αἱ ἐρωτήσεις αὐταὶ καὶ ἀνέμενε ν' ἀκούσῃ εἰλικρινεστέραν τινα ἐκμυστήρευσιν, ἀλλ' ὁ πάρεδρος ὠχυρώθη ὀπισθεν τῆς ἐπιφυλακτικότητος καὶ οὐδὲ τὰ χεῖλη του οὐδ' ἡ μορφή του ἐξέφρασε τι προδίδον τὰ κρύφια αὐτοῦ διανοήματα.

Τέλος οἱ συχοὶ καὶ θριαμβευτικοὶ κροταλισμοὶ τῆς μάστιγος τοῦ Γρηγόρη ἀνήγγειλαν ὅτι ἡ ἄμαξα ἀφικνεῖτο εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξιδίου. Διέτρεχεν ἤδη ὁδὸν ἀνώμαλον, καὶ βορβορώδη, παιδιὰ ἡμίγυμνά προέβαινον ἐκ τῶν αὐλοθυρῶν καὶ παρετήρουν περιέργως οἱ κύνες μανιωδῶς ὑλάκτου, ἠκούετο δὲ παταγῶδες τὸ σφυρηλάτημα ἐκ τῆς παρακειμένης ὁδοῦ προερχόμενον ὅπου ἦσαν τὰ σιδηρουρεῖα.

— Ποῦ θὰ σ' ἀφῆσω, κύριε πάρεδρε; ἠρώτησεν ὁ ἀμαξηλάτης.

— Ἐκεῖ κοντὰ, στὸ σπίτι τοῦ γιατροῦ τοῦ Περιστέρη, ἀπήντησεν ὁ Κοπάνης.

(Ἔπειτα συνέχεια).

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ.

Ἦς ὁ ἥλιος δὲν ἀναμένει δεήσεις καὶ κολακείας ὅπως ἀνατεῖλῃ, ἀλλὰ λάμπει αἴφνης καὶ ζωογονεῖ πάντας, καὶ ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ προσδοκῶμεν χειροκροτήματα καὶ ἐπαίνους ὅπως πράξωμεν τὸ ἀγαθόν· αὐθορμητῶς πρέπει νὰ διαχέωμεν τὴν εὐποιίαν, καὶ θὰ καταστῶμεν ἀγαπητοὶ ὡς ὁ ἥλιος.

Ἄναμνήσεις

τῶν ἑορτῶν τῆς πεντακοσιετηρίδος

ΤΟΥ ΕΝ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗΣ

Ἀρχικὸς διοικητικὸς ὄργανισμός.

Καὶ τὸ τῆς Ἐιδελβέργης Πανεπιστήμιον Universitas ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ παρόμοια ἰδρύματα τῶν χρόνων ἐκείνων ἀπετέλει σωματεῖον συγκείμενον ἐκ τῆς ὀλομελείας τῶν φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν (Universitas magistrorum et scolarum) Ἡ λέξις Universitas ἐδήλου τὸν προσωπικὸν σύνδεσμον τῶν μελῶν τοῦ σωματείου (Universitas personarum) οὐχὶ τὴν ἐνότητα τῶν διδασκομένων ἐπιστημῶν (universitas literaria).

Ὡς φοιτηταὶ ἐλογίζοντο ὅσοι τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐκάστοτε Πρυτάνεως ἐγίνοντο δεκτοὶ εἰς ἐγγραφήν ἐν τῷ μητρώφῳ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἔδιδον τὸν νενομισμένον ὄρκον ὑποσχόμενοι σεβασμὸν καὶ ὑπακοήν τῷ Πρυτάνει, τὴν τήρησιν τῆς ἐνότητος τοῦ σωματείου καὶ ἀδιάλειπτον σύμπραξιν εἰς προαγωγὴν καὶ εὐδωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τοῦ ὑποβάλλειν τὸν νεήλυδα (Beaus) ¹ πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ κατάταξιν εἰς δοκιμασίαν (beani depositio), ἣτις ἐγίνετο ὑπὸ τῶν συμφοιτητῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κοσμήτορος τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ σκοπὸν εἶχεν ὅπως διὰ κωμικοῦ τρόπου ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τῶν παλαιῶν ἀμαρτημάτων καὶ προσεπιθεβαιώσῃ τὸν βαθμὸν τῆς καρτερίας αὐτοῦ (examen patientiae). Ἀπαραίτητος ἐπίλογος τῆς τελετῆς ταύτης ἦν ἡ ἐστίασις τῶν παρευρισκομένων δαπάνη τοῦ νεήλυδος. Οἱ φοιτηταὶ ὑπεχρεοῦντο νὰ διάγωσι κοσμίως καὶ εὐπρεπῶς, φέροντες τὴν νενομισμένην στολὴν καὶ ἀποφεύγοντες πᾶσαν ἐπίδειξιν πολυτελείας περὶ τὴν δίαιταν νὰ ἐγκύπτωσιν ἄοκνως εἰς τὴν σπουδὴν τῶν διδασκομένων.

Τὴν ἐτέραν ὁμάδα τῆς Ἀκαδημαϊκῆς κοινότητος κατ' ἀντιδιαστολήν πρὸς τοὺς φοιτητὰς ἀπετέλει ἡ ὀλομέλεια τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκόντων, ἧτοι οἱ διδάσκαλοι (Magistri), καὶ οἱ διδάκτορες (Doctores). Καὶ οὗτοι ὅπως ἀναγνωρισθῶσιν ὡς μέλη τοῦ σωματείου ὑπεχρεοῦντο νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ μητρώφῳ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ νὰ δώσωσι τὸν

1) Ἡ λέξις Beaus ἐσηματίσθη ἐκ τῆς γαλλικῆς λέξεως béjaune (bec-jaune νεοσσός) δι' ἧς ἐχαρακτηρίζοντο οἱ νεήλυδες. Τὸν ὄρισμὸν τοῦ Beaus ἔδιδον οἱ εὐφωλογοῦντες διὰ τοῦ ἐπομένου ἀκροστίχου «Beaus Est Animal Nesciens Vitam Studiosorum».